

DE AFGROND

(The Edge)

Eenakter

door

STEVE CARLEY

vertaling

Janny Spijker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE AFGROND - THE EDGE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **STEVE CARLEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Marcus Adams

Stuart Wade

Psychiater - (kan ook door een vrouw worden gespeeld)

TIJD:

Heden, verleden en toekomst. (flashbacks)

Het stuk speelt zich af in het kantoor van Marcus en de spreekkamer van de psychiater.

Licht op kantoor van psychiater. Hij zit aan zijn bureau in een map te lezen. Hij kijkt op zijn klokje, staat op, opent de deur.

Psychiater: Wil je misschien binnenkomen? (Marcus op)

Marcus: Dat werd tijd.

Psychiater: Ga zitten.... Je ziet er moe uit.

Marcus: Ik heb niet geslapen.

Psychiater: Hoe voel je je?

Marcus: Hoe denk je verdomme dat ik me voel? Mijn tijd raakt op.

Psychiater: Dus nog geen verandering?

Marcus: Nee.

Psychiater: Het is nog steeds om vijf uur?

Marcus: Ja! Wat moet ik doen, Paul?

Psychiater: Ik wil dat je me eerst precies vertelt wat er is gebeurd.

Marcus: Dat heb ik al verteld.

Psychiater: Ik weet nog enkele dingen van de vorige sessie. En je telefoontje van gisteren was iets... verwarrend. Om je te kunnen helpen, moet ik een veel duidelijker beeld hebben.

Marcus: Daar is geen tijd voor.

Psychiater: Marcus.

Marcus: (*staat op*) Dit is het, Paul! Mijn tijd is op! Om vijf uur is het zover! Ik heb geen tijd om te kletsen.

Psychiater: We moeten dit doorpraten, Marcus, anders heeft deze sessie geen zin...

Marcus: Wat wil je precies weten?

Psychiater: Alles.

Marcus: Daar is geen tijd voor!

Psychiater: We hebben een uur.

Marcus: Jij misschien, maar ik heb.... nog maar 40 minuten!

Psychiater: Je moet het zelf weten. We kunnen hier zitten wachten tot vijf uur of we kunnen er wat aan doen.....

Marcus: Okee. Maar schiet op.

Psychiater: Goed. In je eigen tempo.

Marcus: Nadat ik hier vorige week was begonnen de dingen te veranderen...

Psychiater: Vanaf het begin, Marcus....

Marcus: Vanaf het begin.... Eh.. Zoals je weet begon ik twee weken geleden voor het eerst te vermoeden dat er iets veranderde.

Psychiater: Wat was je eerste reactie?

Marcus: Ik realiseerde me eerst niet wat er gebeurde. Nou ja, wie wel. Het begon met kleine dingetjes. Dingen die elke dag gebeuren. Dingen waar je om lacht en verder geen aandacht aan schenkt... Gekke..

toevalligheidjes... Nee, nu ik eraan denk, het begon al eerder. Niet die toevalligheden, maar gewoon... een gevoel. Die toevalligheidjes konden natuurlijk al een tijdje aan de gang zijn voor ik het merkte. Ik merkte het het eerst toen ik te laat op mijn werk verscheen. Twintig minuten te laat. Dat viel me op. Ik ben nooit te laat. Nooit! Om de een of andere reden had ik me verslapen. En toen ik wakker werd, voelde ik me op de een of andere manier anders. *(tijdens het volgende gaat het licht over op het kantoor van Marcus)* Ik dacht dat het paniek was, omdat ik te laat was. Maar dat was het niet. Het was iets anders... *(de telefoon in het kantoor gaat. Stuart komt op met een kop koffie en neemt de telefoon op)*

Stuart: Adams en Wade, u spreekt met Stuart... Nee, meneer Adams is... even weg op het moment. Kan ik u helpen?... Goed... Ja, dat is meer de richting van meneer Adams... Zal ik hem vragen u terug te bellen?... Goed, wacht even... Ja, zegt u het maar... Is dat met één "t" of met twee?... Okee... En waar gaat het over?... Oh ja... En uw telefoonnummer?... Goed... Meneer Whitaker, ik zal hem vragen u zo snel mogelijk terug te bellen... Prima... dank u wel, goedemorgen. *(hangt op)*

Marcus: *(haastig op)* Oh god, sorry, Stuart.

Stuart: Het verkeer?

Marcus: Nee, nee, ik heb me verslapen.

Stuart: Verslapen? Jij? Je bent toch niet ziek? Het wordt hier chaotisch zonder jou.

Marcus: Nee, ik voel me prima. Een beetje wazig alleen. Ik denk dat ik te gehaast wakker ben geworden. Wat wilde Whitaker?

Stuart: Hij wilde jou spreken... Hoe wist jij dat hij had gebeld?

Marcus: Whitaker?

Stuart: Ja.

Marcus: Had je me dat niet verteld?

Stuart: Nee.

Marcus: Oh.... dan zal ik je wel hebben horen praten met hem. Wat wilde hij?

Stuart: Met jou praten over een optie.

Marcus: Op wat?

Stuart: Het is een nieuw bedrijf. Ze doen in Computer-design. Ze heten... *(tegelijk met Marcus)* Microtech. *(Stuart kijkt naar Marcus)* Hoe wist jij dat?

Marcus: Gokje.

Stuart: Oh... Wie is hij eigenlijk?

Marcus: Wie?

Stuart: Whitaker.

Marcus: Geen idee.

Stuart: Oh?

Marcus: Wat is er?

Stuart: Niets. Ik dacht alleen.. nou ja, het leek alsof je hem kende.

Marcus: Ik dacht het niet... misschien.. *(staart ineens naar de telefoon)*

Stuart: Wat is er? *(de telefoon gaat. Marcus neemt hem op en begint direct te praten)*

Marcus: Hallo, Clare... Nee, maak je geen zorgen. Er is niets aan de hand... Ik weet niet wat het was. Ik voelde me een beetje vreemd... Eh, over ongeveer twintig minuten. En jij?... Oh god, sorry, geef mij de schuld maar... Oh, dat heb je al gedaan, goed... Zeg, ik moet nu ophangen, want ik heb net een belangrijk telefoontje gemist en hij belt zo meteen terug... Okee, ik zie je dan... Dag. *(hangt op)*

Stuart: Wie belt terug?

Marcus: Whitaker.

Stuart: Nee hoor. Hij wilde dat jij hem zo snel mogelijk terug zou bellen.

Marcus: Weet je het zeker?

Stuart: Dat zei hij.

Marcus: Oh, nou goed, eens kijken wat Microtech doet dan... *(zoekt in de computer. Beiden zijn even aan het werk. Plotseling)*

Samen: Zullen we samen wat drinken met de lunch? *(kijken elkaar aan)*

Samen: Bij Nelson? *(ze lachen)*

Stuart: Grote geesten denken gelijk...

Samen: Geluk is met de dommen.

Stuart: Griezellig. *(zijn weer aan het werk. Even later kijkt Marcus naar de lichtbol en zucht)* Wat is er nu weer? *(Marcus gaat naar een kast en zoekt daarin)* Wat zoek je?

Marcus: *(haalt een lampje tevoorschijn)* Ik wist wel dat we er nog een hadden.

Stuart: Waar is dat voor? *(plotseling gaat het licht uit)* Hoe is het mogelijk... Marcus, hoe wist jij in godsnaam... *(de telefoon)* Jezus, ook dat nog.

Marcus: Dat is Whitaker. *(tijdens het volgende weet Marcus het lampje te vervangen, terwijl Stuart op zoek gaat naar de telefoon en die opneemt)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto